

ارتقاء عملکرد نوآورانه سازمان از طریق توانمندسازی محیط کار کارکنان

امین نیک پور^۱

چکیده

توانمندسازی محیط کار، روش کارآمدی است که با به کارگیری آن، سازمان‌ها می‌توانند گام‌های بلند و سریعی در جهت نوآوری و توسعه بردارند. هدف از این پژوهش، بررسی امکان و میزان تأثیرپذیری عملکرد نوآورانه سازمان از توانمندسازی محیط کار است. پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های توصیفی-همبستگی است که به روش پیمایشی انجام شده است و از نظر هدف، پژوهشی کاربردی است. جامعه آماری پژوهش شامل کارکنان بانک ملی شهر کرمان بود که تعداد ۳۲۵ نفر به عنوان حجم نمونه پژوهش انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده، پرسشنامه محقق ساخته توانمندسازی محیط کار برگرفته از مدل والاس و استورم (۲۰۰۳) و پرسشنامه استاندارد عملکرد نوآورانه وانگ و احمد (۲۰۰۴) است و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آمار توصیفی و استنباطی (مدل‌یابی معادلات ساختاری و رگرسیون چندگانه به روش گام‌به‌گام) استفاده شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که الگوی پیشنهادی دارای برازش مطلوبی است و توانمندسازی محیط کار با ضریب رگرسیونی (۰/۷) بر عملکرد نوآورانه سازمان تأثیر مثبت دارد. از بین ابعاد توانمندسازی محیط کار، بُعد یادگیری سازمانی با ضریب رگرسیونی (۰/۲۴۷) بیشترین تأثیر مثبت را بر عملکرد نوآورانه سازمان داشت و ابعاد تنوع نیروی کار با ضریب رگرسیونی (۰/۱۸۸)، سبک رهبری دموکراتیک با ضریب رگرسیونی (۰/۱۴۹) و ساختار سازمانی منعطف با ضریب رگرسیونی (۰/۱۲۱) در رده‌های بعدی قرار داشتند.

کلیدواژه‌ها: یادگیری سازمانی، ساختار سازمانی، سبک رهبری، تنوع نیروی کار، عملکرد نوآورانه

۱. استادیار، گروه مدیریت دولتی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۱۰/۱۹

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۶/۰۲/۰۵

نویسنده مسئول مقاله: امین نیک پور

E-mail: nikipour2003@yahoo.com